

67

Ἀβαντάριο

φ. 42v-43r

/ Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 6/ εἰς
 τὸ σπίτιν τῆς ποτὲ κερά / Μαρούσας θυγάτηρ μαστρὸ Χρυσὴν Πανιόλου καὶ ποτὲ
 γυνῆς μισέρ Νικολάκην Δημητρόπουλου ἐδῶ πα / ρὼν ἡ ἀδελφὴ τῆς ἄνωθεν ποτὲ
 Μαρούσας ἡ κερά Κατερίνα λέγειν καὶ ὁμολογᾷ ἔμπροσθε / εἰσὲ μένα τὸν ὑπο-
 γράφοντα νοτάριο καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιόπιστους μαρτύρους πὼς τὰ ὅσαν ἦτα / ξε
 τῆς μακαρίτης τῆς ἀδελφῆς τῆς εἰς τὸ ἀβαντάριο ὅπου τῆς ἤκαμε ὄντας ἐπῆρε τὸν
 ἄνω / θεν μισέρ Νικολάκην θέλει πάλι μὲ καλὴν τῆς γνώμην καὶ μὲ ἰδίαν τῆς βουλή
 καὶ σιγουράρειτα / καὶ φερμάρει τα πὼς τῆς τᾶχειν καλὰ ταμένα καὶ καλὰ προικο-
 δοτισμένα καὶ ἀπὸ κανεὶ / νὰ μὴν εἶναι κανένα ἐμπόδιον μήτε σκαντάλισιν στὰ ὅσαν
 γράφει τὸ ἀβαντάριον / τῆς ὅπου ἐγὼ θεληματικῶς μου καὶ μὲ καλὴ μου γνώμην
 τῆς τὰ ἔταξαν ὡσὰν ἀγαπημένη μου ἀδελφὴν ὅπου ἦτον καὶ ὅπου τὴν εἶχα ὡς
 μητέρα μου. Μὰ ἐπειδὴ καὶ ὁ μεγαλοδυναμὸς Θεὸς / ἤθελῃσεν καὶ ἔγινε τὸ θέλη-
 μαν τοῦ καὶ ἐπῆρει τὴν ἔφησεν ἕνα παιδίον τὸ ὄνομα τοῦ / [...] τὰ ὅπου πρα-
 ματα καὶ ὅ,τι τῆς γράφονται εἰς τὸ ἐκεῖνο ἀβαντάριο ὅπου τῆς / [.....] θέλω πάλι
 νὰ εἶναι ὅλα τοῦ αὐτοῦ παιδιοῦ τοῦ ἀρφανοῦ τοῦ ἀνηψιοῦ μου σίγουρα / [...] α βέ-
 βαια ἀπάνω του ἐδικά του νὰ ζήσῃν νὰ παντρευτῇν νὰ τὰ χαρῇ μὰ διὰ / νὰ βάλωμε
 καὶ τὸν κοντράριο ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃν καὶ τύχην θάνατος τοῦ παιδίου πά / λι
 τὰ ὅσαν γράφειν τὸ ἐκεῖνον ἀβαντάριο νὰ γυρίζου πάλι εἰς τὰ χέρια μου ἡγου τῆς
 αὐτῆς κερά Κατερίνας ξεχὸς ἀπὸ ἕνα δακτυλίδιν ὅπου τῆς ἐχάρισεν ἡ μακαρίτη ἡ /
 ἀδελφὴν τῆς ἡ ποτὲ Μαρούσαν ὄντας τῆς ἤκανε τὸ προλεγόμενον ἀβαντάριο καὶ πά/-
 λι ὄντας ἐπόθενε ὡς λέσειν ἔκαμε διαθήκην καὶ ἐφῆκε τῆς αὐτῆς κερά Κατερίνας τῆς /
 ἀδελφῆς τῆς μιὰ κασέλα καὶ ἕνα χαρχάλι καὶ ἔλαβέν τα ἡ αὐτὴν κερά Κατερίνα /
 καὶ εἶναι ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ ἄνωθεν μισέρ Νικολάκης ὁ κουνιάδος τῆς καὶ εἶναι στερ-
 κτὸς εἰς ὅλα / τὰ παρὸν γεγραμμένα ὡς γονέος τοῦ ἄνωθεν παιδίου. "Ὅθεν εἰς βεβαίω-
 σιν καὶ στερέωσιν / τοῦ παρόντος γραμμάτου θέλει θεληματικῶς τῆς ἡ αὐτὴν κερά
 Κατερίνα καὶ λέγειν πὼς ὁ / ποιος ἤθελε σηκωθεῖν ἢ ἀπὸ τὸν κύρην τῆς ἢ ἀπὸ τὸν
 ἀδελφόν τῆς [[καὶ]] καὶ ἡ ἴδια ἀπαι / τητῆς νὰ σκανταλίσῃν ἢ νὰ συνχίσῃν τὸ ἀβα-
 τάριο ὅπου ἤκαμε ὡς ἄνωθεν λέ / γειν, νὰ πληρώνην κοντάνα τοῦ κατὰ καιροῦ ζα-
 πτιντζῆ ρεάλια ἕκατὸ ἦτοι 100/ καὶ πάλι τὸ ἐκεῖνο ἀβαντάριο νὰ εἶναι στερεὸ βέ-
 βαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ τὰ ἐξῆς ἐπὶ ἃ / ξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν
 κάτωθεν γεγραμμένων.— —

- / —Τζουάνες Πρόσπερης μαρτυρῶ στᾶνωθεν— —
 / —Σταμάτης Ταρόδος μάρτυρας καὶ ὑπὸ παρακαλιᾶς τῆς ἄνωθε Κατερίνας γράφω
 διὰ λόγου της καὶ στέργει ὡς ἄνωθε—
 / —Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας στὰ ἄνωθε—
 / —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

68

Πώληση

φ. 43^v

/ Φ 40

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 7 τὴν
 σήμε[ρον ὁ μισέρ] / Μανώλης Μενδοῦρος δίδειν καὶ παραδίνειν καὶ πουλεῖ τοῦ
 πολλὰ ἐκλαμπροῦ ἀφέ[ντη Νικολέ] / τοῦ Σουμαρούπα τὸ ἐμισὸν ἀμπέλι ὅπου ἔχειν
 εἰς τὸ μέρος τῶν Ἐγγαρί[ω .....] / στέρχει καὶ ἀπὸ τὰ δύο κομμάτια τὰ περιβόλια
 ὅπου ἔχειν εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῆς [...] / καὶ εἰς τὸν Δουμνόν ἔλα τὰ μισὰ καὶ ἓνα
 κομμάτιν πρεβόλιν στὴς Μελανές σύνμπλι / οὗ τοῦ Δτελαρόκα καὶ Κουμουνας Στρά-
 τας καὶ ἓνα κομμάτιν ἀμπέλιν εἰς τὸ μέρος παραμέ / σαν τῶν Ἐγγαρίω στὴν Ἀλι-
 γαριά σύνμπλιο τοῦ Κουτζούκου Γεωργίου τὰ ὅποια ἄνωθεν / πράματα ὅπου νουμε-
 νάρομε τοῦ τὰ πουλεῖ με πᾶσαν τος δικαίωμα καὶ ποσσέσον καὶ με / τὰ δέντρα του
 πᾶσαν ὡς ὅτιν τοῦ ἀνκίζειν ο διὰ ρεάλια διακόσια ἦτοιν νούμερο 200 / καθὼς ἀνα-
 μεταξύν τος ἐταιριάσασιν τὰ ὅποια διακόσια ρεάλια εἶναι ἀ / πὸ χρέος ὅπου ἐχρεώσταιε
 ὁ ἄνωθεν μισέρ Μανώλης τοῦ εἰρημένου ἀφέντη Νι / κολέτου ἀπὸ τοὺς 1662/ κα-
 θὼς ἐδῶ ἐνπροσθεν εἰς ἐμένα τὸν ὑπογράφων / τα καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιόπιστους
 μαρτύρους ἐπρεζεταρίστην τὸ ἐκεῖνο σκρίτον ὅπου νουμενάρειν τὰ διακόσια ρεάλια
 καὶ ἐκράταιε ἀπὸς τότες ὁ ἄνωθεν ἀφέν / τος Νικολέτος τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι τοῦ Ὁρκοῦ
 καὶ τὰ δύο κομματάκια τὰ περιβό / λια με τὸν μακαρίτην ποτὲ Ἰάκωβον Διασίντην
 καὶ ἐτρώγασιν τα διατὶν ἐχρώ / σταιε καὶ ἐκείνου. Ὅθεν τὰ αὐτὰ ἄνωθεν πράματα
 ποὺ νουμενάρομε ἀπὸ τὴν σήμερον / τὰ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἀφέντην
 Νικολέτου τοῦ ἀγοραστῆν νὰ τὰ κάμη / ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πράματα ἐδικάν
 του καὶ ἀγοράν του πουλήσειν χαρίσειν ψυχικὸν / τὰ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κα-
 νέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὑρεθῇ κανεῖς νὰ δώσῃν / πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαίω-
 ματα διὰ τὰ αὐτὰ πράματα ὀμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς / πουλητῆς καὶ τὰ καλὰ του νὰ
 μαντινιέρῃν καὶ νὰ ντεφεντέρῃν εἰς πᾶσαν ἐνάντιο καὶ τὰ ἐ / ζῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν